

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve: Egy évre 10 ft. — kr. Negyed évre 2 ft. 50 kr.

Hirdetési díj: Őshasos petitsorú 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint az előzőekben...

Debreczen, máj. 3.

Az európai nagy drámában, melynek előjátéka Kars váránál, Kis-Azsiában jelen perzekción tartatik, nem meri senki se megjósolni, hogy Osztrák-Magyarországnak minő szerep tartatik fen.

magát, midőn most a dolgok jelen bírálton aluli állásában Anglia is csak lesben áll, s várja az események tovább fejlődését, míg Osztrák-Magyarország voltaképen igazán, még mai napság sincesen tisztában a jövő cselekményeinek célja és határa felől, egy vontató kötélnél fogva oda akasztotta magát Muszkaország lábához, s jelenben annak a vontató kötélnél végén ríngattatik ide oda, hol áll meg egykor, nem tudom?!

A török küldöttség Budapesten. (Folytatás.) Fialat hévvel, szabados francia nyelven, általános figyelem közzét szökött fel Raghib bey, ki szintén a Mekkebi szultáni egyik növendéke. Husny bey, midőn Raghib felállott, e szavakat sugta szomszédja felébe: „Notre Robespierre.”

— Lengyel légio alakítását határozta el a török kormány. A szultán tegnapielőt irta alá az erre vonatkozó fermant, melyszerint a légio az összes fegyverembekben török állami-költségen szereltetik föl.

megharagudva az orosz káromkodásért ütött, de hogy kit, megmondani a sötétség miatt nem tudja, csak a csapat közű vágott, de Zsigó Sándor szemébe mondja, miszerint őt ezen vádolt ütozte meg. Szabó Gábornak, ki tagad, Zs. Nagy Sándor szemébe mondja, hogy őt a koresmábal torkonragadta, s ekkor ütötte arczul Várdai.

Nem messze kell menni példák után. Ma, midőn az alkotmányos reformok dicső terére lépett Törökország azon barbar hatalom által megtámadtatva, akadályoztatik a reforma megkezdett nagy művének keresztülvételében, mely vandál tömegeivel nem nagyon rég Magyarország szabadságának beszemelenkedett ocsmány eltiprójá volt.

Bulgária Szerzain államát alakították, a török fenhatóság alatt, de még ma sinces megállapitva, hogy melyik orosz herceg fejére tétetik Bulgárország koronája.

György Aladár felemli, hogy a török nép praktikusabb a magyarnál s jobban szereti Magyarországot, mint mi, s ez azt alul bizonyították be, hogy Husny bey s Mehemmet éfendü megérkezésük után azonnal felkerestettek egy budapesti gyárost, hogy ezental ne Angliából hanem Magyarországból hozassák gazdasági gépeiket. (Éljék éljenés.) Legyünk mi is oly praktikusak, ragadjuk meg az alkalmat ismertessük meg velök hazánkat, ajándékozunk nekik francia műveket, különösen azokat, melyek a mult évi statisztikai congressus alkalmából megjelentek, s ezen kívül buzdítsuk fel őket a török nyelv tanulására.

Fenyítő csarnok. — május 1. — I. Várdai János h.-büszörményi lakos az 1876-dik évi oct. 25-én éjjel a koresmábol többbedmagyal hazafelé menvén, a „zöldág koresma” zugban a Mokán Miklós háza előtt leütött egy, hogy az első csapásra rögtön a földre esett, s a földön fektében is több ütéseket kapván, balkezét is eltörték úgy, hogy bokorok kellett a tett színhelyéről elvinni.

VIDEK. — „Debreczen” levelezése. — Nyiregyháza a. május 2. Szabolcs megye bizottmányi f. hó 1-5 napján kezdette meg énekesrendes közgyűlést. Mint előre vártuk, e gyűlés igen népes volt mivel a tárgyalási sorrend 11-ik pontja alatt, — Pest-Pilis-Solt és Kis-Kun törvényesen egyesített megyéknek az önálló jegybank és vankérdésben a képviselőházhoz intézett felirata, — volt jelezve.

A „DEBRECZEN” TÁRSZAJA. A kereskedelmi tanácsos háza. Regény. Írta: Marilite E. (Folyt.)

hol voltak rá verve. És most képzelje ön az öreg Zsuzsit az ablaknál kereskes rokkájával együtt! Igazán ezt oly szépen és csábítólag gondoltam ki és ő miatta nem vihetem végbe.

— A szeszadó-tjvaslatot nemcsak a fővárosban szült visszatetszt, hanem a vidéken is. Egy Pozsony megyében letelepült gazdag külföldi szeszgyáros, ki sok milliót fektetett be Magyarországon, annyira kockáztatva látja Tiszáék ezen műve által a hazai szeszipart, hogy kijelentette, miszerint abban a percben megszakítja üzletét és megy haza Németországba, mielőtt ezen új törvényjavaslatokat az országgyűlés elfogadjá.

„És önnek is?” „Nem, én rák ki jószágra nem figyelt annyira a nagypapa, hogy megjavításommal is foglakozzék?” Ezt épen nem elkeseredve mondta; inkább oly nevétségese forma lemondással. E mellett letörtölte a többi butorodl a szobaport, mely Zsuzsi betegege óta reá rakodott és bezárta a másik ablakot is.

lanatnyi kellemetlen érzést le tudná magáról rázni, és vidáman nevére folytatá: „No akkor annál jobb, miszerint először a malomba jötem, hogy itt jobban meghonosuljak. A férfi elhagyá az ablak mellyedést és hozzá lépett.

„A jó Zsuzsi, ha tudná, mit tesz e függönyökkel — mondá félig nevére, félig kedvetlenül. Már akár akarom, akár nem, itt kell hagynom, mert bizonyosan én érettem esikarta ki a gyámolt. Virágos moul-függönyök a legszébb középkerbeli szobában, a miyet csak képzélni lehet. „Feltezem magamban, épen úgy rendezni be, mint három száz év előtt lehetett, kerék olomba foglalt ablakokkal, tölgyfa székekkel. Két oldalt az ablakmellyedések a falba vésvé és vankosokkal kitöltve és ott a nehéz ajtó, mely a lépcsőre vezet, új érbortéket kap. A régiéket mindenesetre nagypapa tétette le és még tisztán látható,

„Van valami szép ezen régi polgáriak rendben — minden a rez megköszökött helyen van. Így volt mielőtt én megszülettem volna és hat évi tövöltemen alatt a berendezés változatlanul maradt — és az ember egyszerre itthon érzi magát.

„A keret mögöl kandikál ki a naptár szöglete, melybe a nagypapa jegyzeteit írta és a felett még ott van a vessző is a reá kötött szalaggal, mely már anyámnak is rémülete volt.

„Akkor Urach előnké asszonyhoz kell fordulnia. Egyes egyedül ő rendelkezhetik a teli kert felől; ez az ő lakostályához tartozik. A fiatal leány nagy szemeket vetett rá. „Oly nagy odaát az illemszabály? Papa életében a teli kert közű tulajdon volt a család részére. — Vállat vont. — Akkor ugyan atyám előkelő napa asszonya csak hébe korbai vendég volt a villában. E szavaknál eddigi esengő hangja kissé élesebb lett, de erre rögtön hátravágta fejét, mintha ezáltal a pil-

„De már ehez nincs joguk, mondá hirtelen és élénken, mig a világitó kandalló elhallványodott arca mellett. Ez az „odaát” rém névze egyenlő az idegenel, melyben a valódi oltalmat, a mint őn nevézi — nevézem az egyúvé tartozóság érzetét, nem feltetelezem, még testvéreimnél sem.

